

Clara Vanuytven – ill. Sandra Klaassen

Het mooiste paasei

VERHAAL

– Hip, hip, hip! Waar is de knapste kip?
Wie legt het mooiste ei? Doe mee en win
de gouden trofee! schreeuwt de dikke
man in de microfoon.
– Roep het nog een keer! fluistert
zijn maat. Die kippen ginds hebben je vast
niet gehoord!
– Een prijs voor het mooiste ei! Breng
uw paasei hier bij mij! rijmde boer Ko.
Hij had klamme handen. Wat was
dit een lastige taak!

Op de tafel van de jury stond al een wit
ei in een dop. Het had een gouden strik.
Een ander ei had gele stippen. Wat leuk!
Wel twintig gewone eieren lagen in
een bruine mand met stro.
– Kijk! Ik vond dit ei in het gras. Het is
mooi rond! Mag het ook meedoen aan
de wedstrijd? vroeg een oude haan.
Boer Ko draaide het witte ding om en
om. Toen liet hij het los. Het stuiterte op
de tafel.
– Domme haan! Dit is geen ei! Dit is
een pingpongbal!
De haan trippelde weg.
Jammer! Hij wou ook zo graag een prijs.

Plotseling klonk er rumoer op het erf.
 Enkele kippen vlogen kakelend op.
 Ze stoven uit elkaar. Een blonde man
 stapte recht naar de prijstafel toe.
 – Ik ben Gerrit! riep hij luid. Ik win, want ik
 heb het mooiste paasei van de hele wereld!
 Hij haalde iets vanonder zijn trui.
 Opeens werd het stil. Iedereen keek zich
 de ogen uit. Dat was een reuzegroot ei!
 Het was niet wit, maar zachtgeel van
 kleur. De schaal was hard, niet broos.
 In dit ei pasten wel vierentwintig gewone
 dooiers.
 Boer Ko legde het ei met de stippen terug.
 Hij staarde naar het ei in Gerrits handen.
 – Jeetje! zei hij verbaasd. Dat is pas
 een paasei!
 Gerrit glunderde.
 – Krijg ik nu de trofee? Win ik de eerste
 prijs?

– Nee! Want jij bent een lepe dief!
 krijste een boze stem.
 Gerrit klemde het ei tegen zijn borst.
 Hij verstopte zich achter boer Ko. Twee
 grote struisvogels kwamen op hem af.
 – Dit is ons ei! zei de zwarte struisvogel.
 Hij pikte naar Gerrit.
 – Die man stal het uit ons nest!
 – Niet waar! bromde Gerrit, maar zijn
 gezicht kleurde rood.
 – Toch wel! Ik wil mijn ei terug! riep
 het vrouwtje wanhopig.

Boer Ko keek rond. Wat nu? Gerrit bracht het mooiste ei. Maar ging de prijs dan naar een dief?

– Ssst! Wat hoor ik daar? Vanwaar komt dat geluid?

Het gekrabbel kwam uit het ei. Er klonk een zacht gekraak.

Gerrit gilte luid:

– Bah! Wat is dit voor een vies ding!

Hij loste het ei. Een nat kuiken kroop uit de schaal. Het was geel, bruin en grijs.

De twee struisvogels keken heel trots naar hun jongste spruit.

– Maar, dit is een kuiken. Dit is geen ei! Voor jou is er geen prijs! Jij, vuile dief! bromde boer Ko.

Moeder struisvogel spande haar grijze vlerken over haar jong. Gerrit deed een stap opzij. Dreigend stapte vader struisvogel op hem af. De dief zette het op een lopen met de boze vogel achter hem aan.

W weet je, struisvogels lopen hard en snel. Vooral als ze kwaad zijn omdat iemand hun eieren steelt. Dus als die twee nog niet gestopt zijn... dan lopen ze nu nog!